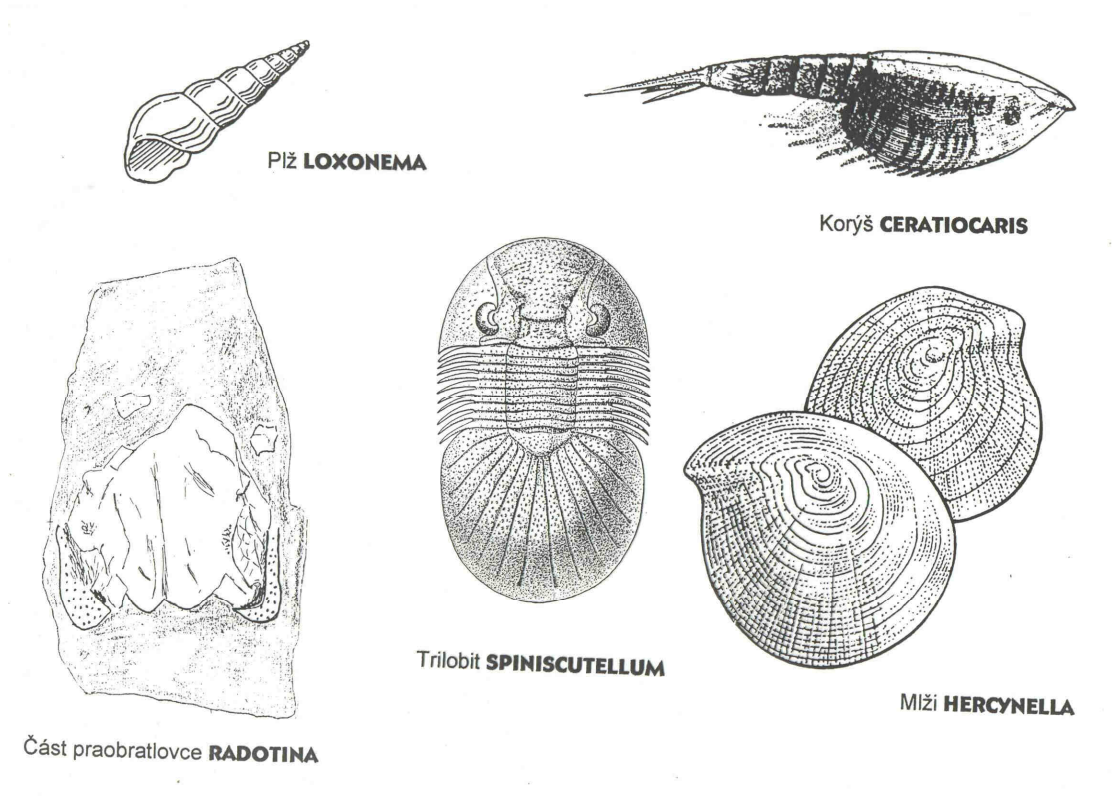

Obr. 79. Stratigrafické schéma devonu v Barrandienu (L. Chlupáč 1967, 1980). 1 – světlé útesové a s nimi spjaté bioklastické vápence; 2 – červenavé bioklastické vápence; 3 – šedé bioklastické vápence; 4 – červenavé, převážně mikritové vápence; 5 – vrstevnaté šedé, převážně bioklastické až biomikritové vápence; 6 – šedé mikritové, převážně hlíznaté vápence; 7 – vápnité břidlice; 8 – střídání prachovců, pískovců a podřízených jílových břidlic (flyšoidní sedimenty); krátké silné vodorovné čáry – hojný výskyt rohovců; svislé čáry – stratigrafický hiát; st. – stupně; s. – souvrství; váp. – vápence.

V Černé rokli se tedy ve skalním profilu setkáváme se dvěma významnými druhy vápence, s černým tzv. *lochkovským*, který tvoří skalní defilé do hraniční vrstvy č. 80 a s nadložním šedým jemnozrnným vápencem *dvorecko-prokopským*.

Černé vápence, které daly lokalitě také jméno, byly před desítkami let vyhledávány pro svou kostkovitou odlučnost kameníky, kteří z nich ručně zpracovávali dlažební mosaiku, po které dodnes chodíme po celé Praze. Velké haldy vápenců a břidlic vpravo od silnice v lese jsou památkou na toto specifické řemeslo. Černé vápence obsahují četnou faunu mlžů, hlavonožců, ramenonožců a také zvláštních typů trilobitů, jejichž ocasní štíty bývají amatéry často zaměňovány za „mušle.“ Kromě těchto zkamenělin odsud byly také popsány zbytky praobratlovců – pancířatých paryb, které jsou pojmenovány po zdejších nalezištích: *Radotina* a *Kosoraspis*

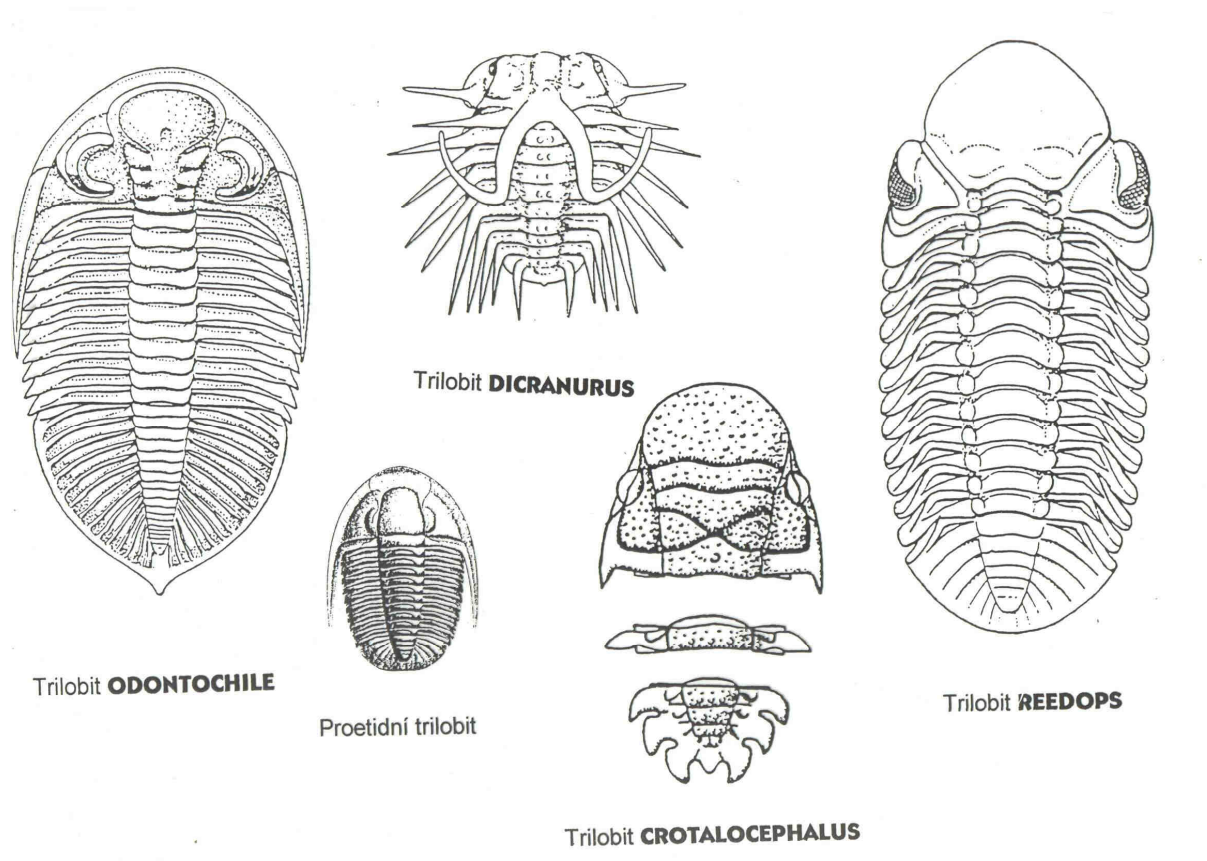

SUDY“ U KOSOŘE

Podobně jako Černá rokle, také „Sudy“ jsou významným nalezištěm devonských zkamenělin. Název celé lokality – strmého svahu pod obcí Kosoř s četnými lomy – je odvozen od skalních bizarních útvarů na samém vrcholu svahu. Tyto útvary totiž silně připomínají právě sudy. V Sudech se však setkáme pouze s historicky mladšími dvorecko-prokopskými šedými vápenci, které obsahují časté zkameněliny, především pak trilobity.

Celí jedinci patří k velkým vzácnostem, nejčastěji se nacházejí izolované ocasní či hlavové štíty.

„Sudy“ jsou spolu s Černou roklí chráněnou krajinnou památkou, sbírat zkameněliny v četných suťových polích je sice dovoleno, narušovat však skalní profily či ničit zdejší významnou a vzácnou květenu je přísně zakázáno.

KONĚPRUSKÉ JESKYNĚ

Koněpruské jeskyně jsou doposud nejdelším známým jeskynním systémem v Čechách. Jejich délka přesahuje dva kilometry a jsou vyvinuty ve třech výškových úrovních s výškovým rozdílem více než 70 m. Jeskyně vznikly v devonských vápencích. Spodní patro protíná masivní vápence koněpruské, střední patro je vytvořeno převážně na hranici koněpruských a suchomastských vápenců a svrchní patro pak na hranici vápenců suchomastských a acanthopygových.

Jak dokazují některé nálezy, krasovění v této oblasti probíhalo již před více než 65-ti milióny lety. Hlavní modelace jeskyní začala přibližně před 25-30 milióny lety a nejstarší krápníková výzdoba těchto jeskyní je starší více než 1,5 miliónu let .